

EL SOL PRODUUEIX EI

Novament HIGIA demana la nostra col·laboració. No és possible fer-se l'escàpol amb un tema de tanta transcendència i del que tothom n'hauria de tenir coneixement.

L'any passat ens ocupàrem dels perills del bany de sol i desenvolupàrem els conceptes de «cop de llum», «cop de sol» i «cop de calor». Les accions combinades de la radiació solar, actuant sobtadament i després d'una radiació excessivament perllongada, condueixen a reaccions locals virulentes de la pell equivalents a una cremadura. És precis, dèiem, protegir-se contra l'acció química dels raigs del sol amb cremes protectores; és precis seguir un ritme de la tècnica dels banys de sol, començant el primer dia per una curta exposició de minuts; és precis que les persones delicades prenguin el bany de sol amb una màxima cura, com si es tractés d'un medicament, etc., etc.

Avui anem a ilustrar-vos referent a l'acció perillosa, exercida damunt la pell, per l'exposició a la llum solar d'una manera lenta, progressiva i continuada per espai d'anys.

Aqueixa acció perllongada de la llum solar damunt les parts descobertes condueix, com veurem, a la anomenada «dermitis solar crònica» o «cancerosis solar». I tot això, afortunadament, no succeeix pas d'una faiso brusca com en altres càncers interns, sinó lenta i solapadament, ço que permet acudir-hi a temps durant les fases pre-canceroses, sempre guaribles, a la pell i llocs descoberts.

Per això, per fer conèixer aquests moments que es tradueixen per signes clínics evidents que hauria de conèixer millor tothom, és pel que venim a ilustrar-vos amb aquestes curtes ratlles.

Els mitjans naturals de protecció a la llum. — L'acció més o menys irritant de la llum damunt la pell queda subordinada a l'existència més o menys abundant d'una substància colorant existent a la pell, dita melanina. La raça blanca posseeix la capacitat de poder augmentar a voluntat la producció de la dita substància colorant quan s'exposa a l'acció irritant de la llum. Aqueix pigment o substància colorant interposada entre la llum exterior i la pell serveix, per tant, de barrera defensiva contra els atacs actínic externs. La «pigmentació» de la pell és, per consegüent, el primer símptoma constant de totes les malalties d'origen actínic. És com un signe de sofriment de la mateixa, ensems que una defensa. Sovint per la dita pigmentació o taca fosca comença el càncer de la pell.

Com comença el càncer? — Si l'acció dels raigs solars és perllongada per molt temps (com succeeix en els homes de mar, llauradors, etc.), a la pigmentació succeeix una petita escama o costra molt fina. Aquesta té la particularitat que a poc s'espesseeix, es